

eléggé konkrét valóság elemeire. A dialektikus logika pedig, amely a bonyolult valóság mélyebb, konkrétabb ismeretén alapul, „magában foglalja kezdetét”, a formális logikát, amelyet „új meghatározásokkal gazdagított”, a maga konkrétségében magában foglalja a formális logika általánosságait amint minden különös magában foglalja a hozzá tartozó általánosságokat. A dialektika az igazat és a hamisat sem tekinti egymást kizáró merev ellentéteknek, hanem csupán oly’ ellentéteknek, amelyek egyben azonosak is: „Tudjuk, hogy az ellentétek csak viszonylagosan érvényesek, hogy a ma igaznak megismertben benne rejlik a később megnyilvánuló hamis oldala, éppen úgy, mint a ma hamisnak megismertben az a része, amelynél fogva az azelőtt igaz volt.” (Engels: „Feuerbach” 41. oldal.)

(Befejezése a következő számban.)

565 oldal

FRIEDRICH ENGELS: TIDMANN UR

— Ó dán népballada —

Korán reggel, hogy kélt a nap,
Tidmann ur öltözik ágya előtt,
csinos ingét veszi, nézi magát.
Ez tetszik a süderieknek.

Csinos ingét veszi, nézi magát,
szép, zöld volt rajta a selyemkabát,
keeskebőr esizmája, abbabujik,
ez tetszik a süderieknek.

Keeskebőr esizmája, abbabujik,
csatolja aranyos sarkantyúit,
a süderharde-i thingbe * ugy
megyen.
Ez tetszik a süderieknek.

A süderhardei thingbe ugy
szabad paraszton hogy adót
vegyen.
Minden eke után hét véka rozsát.
Ez tetszik a süderieknek.

Minden eke után hét véka rozsát,
a makkos erdőből negyedik kocát.
Föláll erre az öreg.
Ez tetszik a süderieknek.

Föláll erre az öreg.

Közülünk senki nem adja meg.
S mielőtt az adót odafizetjük,
ez tetszik a süderieknek.

S mielőtt az adót odafizetjük,
a thingbe’, férfiak maradjunk
együtt!
Ti süderharde-i paraszton,
álljunk karikábal
Ez tetszik a süderieknek.

Ti süderharde-i paraszton,
álljunk karikába,
Tidmann urat élve nem viszi lába!
Az első ütést az öreg ütötte.
Ez tetszik a süderieknek.

Az első ütést az öreg ütötte,
vele Tidmann urat a földre ütötte.
Ott hever Tidmann ur, vére
ömölhet,
ez tetszik a süderieknek.

Ott hever Tidmann ur, vére
ömölhet,
szabadon jár eke fekete földet,
szabadon járja a koca a makkost.
Ez tetszik a süderieknek.

Németből: József Atilla

*Thing = gyűlés.